

На 12.02.2017 г. се навършват 115 години от рождението на Светослав Минков, приетан за родоначалник на модерната фантастика в България и представител на диабализма. Той е известен и като пророк на бъдещото развитие на цивилизацията, ироничен критик на обществените и човешки недъзи, създател на едни от най-интелигентните детски приказки. Носител е на международната награда за мир „Нексо“.

Роден през 1902 г. в Радомир, Светослав Минков завършва средното си образование в София, последователно учи във военно училище в Австрия, славянска филология в Софийския университет, Търговско-стопанска академия в Мюнхен. Писателят е от род на воени и творци – имал двама братя офицери, а сестра му е съпруга на комедиографа Ст. Л. Костов.

Има възможността да пътува в редица страни на Европа, Азия и Латинска Америка. Светослав Минков работи като журналист, дипломат, коректор, редактор, главен редактор, библиотекар, книговодител.

СOLIDНОТО образование, прекият непосредствен контакт с достиженията на световната литература, натрупаните опит, впечатления и разностранна култура от пътувания, притеснени със собственото му въображение, изключителен нюх и проникателност, стават предпоставките за излизането на едни от най-запомнящите се творби в българската литература от този период. Добил разностранна култура, Минков е от най-ерудитните, космополитни и може би най-ексцентричните български писатели. Героите му живеят в София, Ню Йорк, пътуват из Европа. Неговото творчество е богато не като обем, а с неочакваните си и разностранни идеи. Светослав Минков използва уникална по рода си комбинация между фантастика, ирония и сатира като основен свой инструмент и го насочва към тревожните посоки, които е поело човечеството – живот без духовност и смисъл.

Любопитен факт от биографията на Минков е, че е основател (заедно с Владимир Полянов) на първото специализирано за фантастика издателство в света – „Аргус“. Неговият сборник с разкази „Синята хризантема“, издаден през 1922 г., е смятан за първата фантастична книга в България. Книгата му „Алхимия на любовта“ е илюстрирана от световноизвестния датски карикатурист Херлуф Бидstrup.

Творчеството на Светослав Минков се радва на голям читателски интерес, книгите му се издават в огромни тиражи.

РЕГИОНАЛНА БИБЛИОТЕКА
СВЕТΟΣЛАВ МИНКОВ

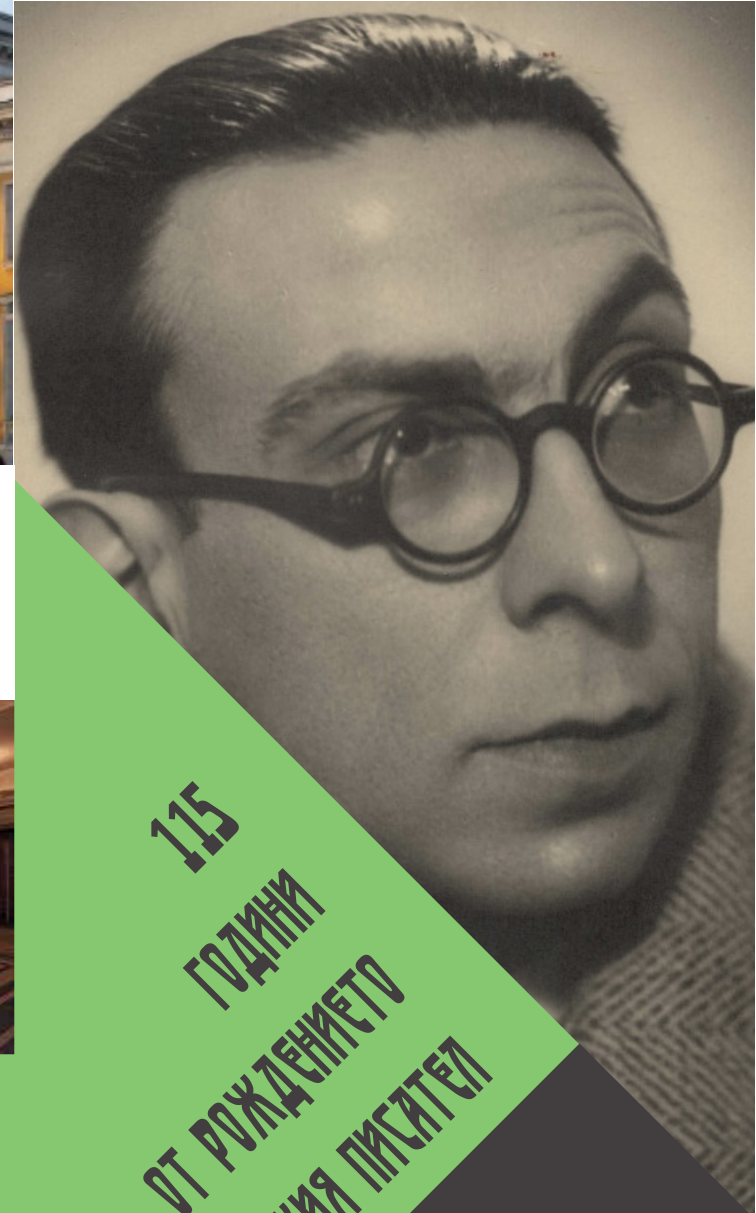
ПЕРНИК

Контакти
гр. Перник 2300
пл. Кракра 1

телефони за контакт:
директор 076 600033;
заемна 076 604472;
читалня 076 604302;
e-mail: rb_ Pernik@abv.bg

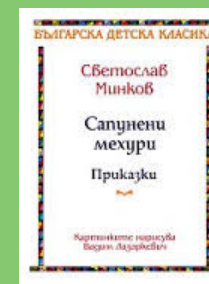
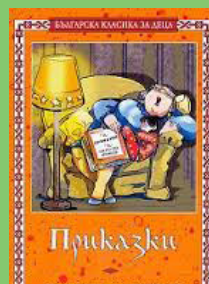
интернет адрес: www.libpernik.net

115
ГОДИНИ
ОТ РОЖДЕНИЕТО
НА БЪЛГАРСКИЯ ПИСАТЕЛ

СВЕТΟΣЛАВ МИНКОВ

(12.02.1902—22.11.1966)

Веруюто на Светослав Минков било, че хората са сенки, а животът им е игра на сенките. Космополит и особняк, той бил наричан Гарвана, не само заради черната си коса и големия си нос, но и заради манята си да се възхищава и кичи с нещо „чужбинско“.

ТВОРЧЕСТВО:

„Синята (гротеска, 1922), „Птица“ (разказ, 1920), „Последния“ (1920), „Невероятни“ (1935; 1947), „Съризантема“ (разкази, 1924), „Часовникът“ (1924), „Огнената“ (четири, 1927), „Игра на сенките“ (1927), „Къщата при фенер“ (1931), „Автомати“ (разкази, 1932; 1935; 1947), „Сърцето в картонената кутия. Роман-гротеска в седем невероятни приключения“ (в съавторство с Константин Константинов, 1933; 1939; 1966), „Дамата с рентгеновите очи“ (разкази, 1934; 1945; 1946; 1962; 2003; 2006), „Чудната касичка“ (По Андерсен, 1934; 1940), „Захарното момиче“ (приказки, 1935, 1990),

ТВОРЧЕСТВО:

„Мадрид гори. История в телеграми за съпротивата на един град“ (1936; 1945), „Маскираната лисица“ (приказка, 1936, 1957; 1962; 1966; 1964; 1991), „Разкази в таралежова кожа“ (1936, 1947), „Гост“ (разказ, 1936), „Другата Америка. Едно пътуване отвъд екватора“ (1936; 1943; 1946), „Желязната за чудното един (молитва) (1941), „Къщичка. Приказка за една касичка“ (1941), „Японската литература. Развитие, представители“ (1941), „Маймунска (разкази, 1942), „Лъв и жаба“ (1943), „Лунатик“ (хумористични разкази, 1945), „Избрани произведения“ (1947, с предговор от Пантелей Зарев), „Колет от Америка“ (разкази и феълетони, 1950), „Империя на глада“ (1952; 1956), „Месечко“ (1954), „Отвъд океана“ (разкази и очерки, 1954), „Избрани произведения“ (1955, с предговор от Емил Петров),

Начало,

„Младост“ (1941), „Лъв и жаба“ (1943), „Лунатик“ (хумористични разкази, 1945), „Избрани произведения“ (1947, с предговор от Пантелей Зарев), „Колет от Америка“ (разкази и феълетони, 1950), „Империя на глада“ (1952; 1956), „Месечко“ (1954), „Отвъд океана“ (разкази и очерки, 1954), „Избрани произведения“ (1955, с предговор от Емил Петров),

ТВОРЧЕСТВО:

„Цар Безсънко“ (приказки, 1956; 1972; 1973), „Призракът от Кандари“ (разкази, 1959), „Бракоразводно сражение“ (разкази, 1960), „Избрани произведения в 2 т.“ (1962), „Патент СРС“ (четири разказа, 1963), „Как гарджето стана певец“ (приказка, 1965), „Снежният човек и дръвчето“ (1965), „Ланоптикум“ (разкази, 1966), „Избрани произведения“ (1967), „Джуджето“ (приказка, 1968), „Приказки“ (1971; 1977), „Алхимия на любовта“ (избрани разкази, 1972), „Съчинения в 2 т.“ (1972), „Разкази, пътеписи“ (1976, съст. Симеон Султанов).

ПРЕВОДИ:

Преводач на приказките на Андерсен (1964-1965 в 2 т., 1983, 2006), „Хиляда и една нощ“ (1957), „Приказки на Шехеразада“ (1959, 1972, 1995, 1998), арабските приказки „Вълшебният кон“ (1959) и „Волът и магарето“ (1964), творби на Чехов, Майринк, По и др.

